

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 czerwca 2008 r., skargi H. M.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 28 września 2005 r., sygn. akt I ACa (...), wydanego w sprawie z powództwa H. M. przeciwko "D.(...)" Spółce Akcyjnej Zespołowi Elektrowni w N.

o zapłatę,

odrzuca skargę i zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1.200 (tysiąc dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanego skargą.

Uzasadnienie

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, wprowadzona do kodeksu postępowania cywilnego ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98), stanowi jeden z instrumentów realizacji konstytucyjnej zasady odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa z tytułu bezprawnej działalności władzy publicznej. Jako specjalny procesowy środek prawny ma na celu badanie legalności jurysdykcyjnej działalności sądów powszechnych, poprzez kontrolę zgodności z prawem prawomocnych orzeczeń sądów drugiej instancji, a wyjątkowo sądów pierwszej instancji.

Z uwagi na szczególny charakter i rolę tego środka prawnego ustawodawca przewidział - podobnie jak w przypadku skargi kasacyjnej - szczególne wymagania konstrukcyjne, jakie środek ten winien spełniać.

Zgodnie z art. 425⁵ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono na podstawie art. 424¹ § 2 k.p.c. - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi oraz wnioszek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Wymienione konstrukcyjne wymagania skargi powinny być spełnione kumulatywnie. To oznacza, że skarga nie spełniająca któregokolwiek z nich jest dotknięta tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu bez wzywania do ich usunięcia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 12 czerwca 2006 r., I CNP 21/06, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z 27 lipca 2006 r., III CNP 34/06, nie publ.; postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2007 r. I CNP 76/06, nie publ.).

Ustawodawca formułując w art. 424⁵ k.p.c. wymagania skargi wymienił, oprócz jej podstaw, także konieczność wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Oba te elementy konstrukcyjne skargi mają charakter samoistny i nie mogą być ze sobą utożsamiane. W orzecznictwie przyjmuje się, że nie stanowi spełnienia wymagania przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. odwołanie się do podstaw skargi lub ich uzasadnienia, bez wyraźnego wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, póź. 140; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2007 r., I CNP 79/06, nie publ.).

Wniesiona przez H. M. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 28 września 2005 r., sygn. akt I ACa (...), nie spełnia powyższych wymagań. Skarżący skonstruował skargę w sposób wskazujący na utożsamianie jej podstawy z wymaganiem wskazania przepisów prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Nie przedstawił wyводу uprawdopodobniającego wyrządzenie szkody przez wydanie zaskarżonego orzeczenia. Nie wykazał też, że wzruszenie tego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 w związku z art. 424⁵ § 1 pkt 3, 4 i 5 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.